

MOCIÓ DE SUPORT A L'AMNISTIA

L'històric conflicte polític entre Catalunya i l'Estat Espanyol s'aguditzà després de la sentència del Tribunal Constitucional que va anul·lar la proposta de nou pacte estatutari, l'any 2010, enèsim intent de trobar un encaix a les aspiracions d'autogovern catalanes per part dels actors polítics, socials, econòmics i culturals de Catalunya.

Davant aquesta situació de conflicte entre les institucions de l'Estat i de la Generalitat, la societat catalana, a través de llurs legítims representants, optà per reivindicar l'exercici ple dels drets i llibertats fonamentals amb l'objectiu de decidir, de nou democràticament, el seu futur polític. Obstruïda la via del referèndum pactat o de la consulta no referendària i ateses les limitacions de l'expressió política del 9-N, de les eleccions de 27 de setembre de 2015 en resultà una majoria favorable a iniciar un procés democràtic que culminés amb la independència de Catalunya, en el cas que així ho decidís la ciutadania amb el seu vot.

La resposta de les institucions de l'Estat fou la insistència en un procés de judicialització que, de forma creixent des de 2013, ha comportat penes de presó, exili, multes i inhabilitacions. Lluny d'acabar-se, aquesta repressió s'incrementa, ja que són moltes encara les persones pendents d'alguna resolució judicial. A desembre del 2020 hi ha més de 2.800 persones que han estat o segueixen encausades per la participació a actes relacionats amb la consulta del 9 de novembre, el referèndum de l'1 d'octubre de 2017 i les diverses mobilitzacions i protestes ciutadanes a favor del dret a l'autodeterminació i en contra de la repressió del poble català. També s'han obert més de 600 contenciosos administratius contra els ajuntaments catalans i electes locals per temes relacionats amb la independència de Catalunya. Es tracta de procediments vinculats d'alguna manera a la presa de decisions per permetre l'exercici del dret a l'autodeterminació o a l'expressió de les idees que s'hi troben vinculades.

En els procediments judicials que s'han dut o s'estan duent a terme contra aquestes persones s'estan produint tota mena de vulneracions de drets: fragmentació de la causa, manca d'imparcialitat de jutges i poders públics espanyols, vulneració de garanties processals i de la presumpció d'innocència, presó preventiva injustificada, etc.

La definitiva denegació de l'extradició de Lluís Puig per part del Tribunal d'Apel·lació de Brussel·les basada en la manca de competència del Tribunal Suprem (el que suposa infracció del dret al jutge predeterminat per la llei) vicia de nul·litat la sentència dictada, juntament amb les vulneracions flagrants contingudes a la resolució del Grup de Treball de Nacions Unides sobre Detencions Arbitràries, el què hauria de suposar l'alliberament immediat de les persones empresonades.

Aquestes mateixes qüestions varen ser ja plantejades al seu dia i desestimades davant del Tribunal Suprem (impedint que pogués celebrar-se un judici just), i actualment presentades davant el Tribunal Constitucional, pendents de resolució. Però serà el TEDH, el Tribunal Europeu de Drets Humans qui tindrà l'última paraula.

Tot això fa evident que la solució a la repressió no vindrà del sistema judicial espanyol. Es tracta d'un conflicte polític i la solució també ho haurà de ser; per això l'única solució global és una Llei d'Amnistia, que depèn del poder legislatiu i per tant és una qüestió de voluntat política.

L'amnistia és un concepte jurídic reconegut a nivell internacional, aplicat a centenars de països i per a situacions d'excepcionalitat política com la que estem vivint. L'amnistia ha de tenir com a àmbit objectiu tot els actes d'intencionalitat política tipificats com a delictes o com a conductes punibles administrativament. S'entendrà per intencionalitat política qualsevol fet vinculat a la preparació, organització, convocatòria, finançament, afavoriment, promoció, execució i celebració tant del Procés participatiu sobre el futur polític de Catalunya de 9 de novembre de 2014 com del referèndum d'autodeterminació d'1 d'octubre de 2017, així com els actes de protesta a la via pública que, amb la finalitat de defensar les consultes esmentades o de criticar l'actuació de les autoritat governamentals o jurisdiccionals, haguessin estat perseguits penalment o administrativa des de la data de celebració de l'esmentat referèndum.

Així mateix, totes les manifestacions, expressions i simbologia a favor del dret d'autodeterminació, la República Catalana o la independència i el suport i visualització, en tots els àmbits, a la llibertat dels presos polítics. O sigui, totes les accions que quedin emmarcades en el dret d'expressió, llibertat de pensament polític i llibertat de reunió i d'associació.

L'amnistia és imprescindible per poder avançar en la resolució del conflicte polític. Amb líders socials, polítics i altra ciutadania condemnada, investigada i represaliada judicialment no és possible un diàleg democràtic en igualtat de

condicions entre totes les parts. Per això l'amnistia, i el reconeixement de l'autodeterminació, és la via per garantir la vida democràtica que ens permeti avançar.

Per aquests motius, els grups municipals de **XXXXXXX** proposen al ple de l'Ajuntament de **XXXXXXX** l'adopció dels següents **ACORDS**:

PRIMER.- Declarar que el lliure exercici dels drets polítics no pot tenir com a resposta la via de la justícia penal. La llibertat d'expressió, de reunió i manifestació, de participació política per mitjà de l'elecció de representants o per l'expressió directa d'una decisió, constitueixen mecanismes bàsics i essencials d'una societat democràtica.

SEGON.- Reclamar l'aprovació per part de les Corts espanyoles d'una Llei d'Amnistia que, sense renunciar a l'exercici dels drets vulnerats, inclòs el dret d'autodeterminació, comporti l'extinció de qualsevol tipus de responsabilitat penal i administrativa, inclosa la del Tribunal de Comptes, per tots els actes i expressió d'unes idees, sentiments o símbols amb intencionalitat política vinculats a la lluita democràtica per l'autodeterminació de Catalunya, qualsevol que fos el seu resultat, tipificats com a delictes o com a conductes determinants de responsabilitat administrativa realitzats des de l'1 de gener de 2013 i fins el moment de l'entrada en vigor de la Llei d'Amnistia, qualsevol que sigui llur denominació i contingut. Per a la seva plena efectivitat, aquesta amnistia haurà d'anar acompanyada d'una solució efectiva al conflicte polític amb l'Estat espanyol que inclogui el reconeixement del dret d'autodeterminació de Catalunya.

TERCER.- Demanar la immediata posada en llibertat de les preses i presos polítics, així com que es reparin els danys causats a les persones represaliades, a les seves famílies i als col·lectius dels quals formen part, i s'hauran de preveure mesures en relació a tots els responsables de la repressió de drets fonamentals.

QUART.- Fer una crida a la societat catalana i al teixit associatiu municipal a mobilitzar-se i donar suport a una amnistia que permeti l'alliberament de les preses i presos polítics, el retorn dels exiliats i la fi de totes les causes obertes per aquests motius, i encoratjar a tots els agents cívics, polítics i socials a reivindicar aquesta proposta a través d'un acord nacional per l'amnistia, l'autodeterminació i els drets civils i polítics.

CINQUÈ.- Comunicar aquest acord al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al Parlament Europeu i a l'Associació de Municipis per la Independència.